

Arrest

nr. 157 908 van 8 december 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
 2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 1 juli 2015 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 juni 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 oktober 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 november 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van eerste verzoekende partij en haar advocaat A.-L. BROCORENS loco advocaat B. SOENEN, die tevens tweede verzoekende partij vertegenwoordigt, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van K.R. (verzoeker) als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, (K.R.), verklaarde de Oekraïense nationaliteit te bezitten en van Oekraïense origine te zijn. U werd op X te X geboren waar u ook woonachtig was. U bent gehuwd met (K.V.) (ov X) die eveneens het Oekraïens staatsburgerschap heeft. Omwille van de ziekte van jullie kind kwamen jullie sinds 2010 naar België voor de medische verzorging van jullie kind. Sinds 2012 zijn jullie niet meer naar Oekraïne teruggekeerd. Omwille van een oproeping uit 2014 van het militair commissariaat om u als

reservist aan te melden in het kader van de militaire mobilisatie diende u op 28/08/2014 een asielaanvraag in. U verklaarde immers gewetensbezwaren te hebben waardoor u op dergelijke convocatie niet kan ingaan. Om uw asielaanvraag te ondersteunen legden u en uw vrouw volgende documenten neer: een convocatie, jullie paspoorten, de geboorteakte van jullie kind, uw rijbewijs, jullie huwelijksakte, diploma's van u en uw vrouw en een attest inzake uw legerdienst.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat uw enige asielmotief de oproeping van het militair commissariaat betreft om u als reservist in het kader van de mobilisatie aan te melden. Omwille van uw pacifistische overtuigingen zou u hier echter niet op kunnen ingaan.

Vooreerst dient gesteld te worden dat het een land toekomt de militaire dienstplicht, de organisatie van een militaire reserve en een eventuele mobilisatie van deze reserve vrij te regelen; en moet voorts worden opgemerkt dat vervolging of bestraffing van het ontduiken van de dienstplicht, het ontduiken van een mobilisatie van reservisten of desertie, in het kader van regelgeving waaraan alle onderdanen zijn onderworpen, in principe niet aanzien kan worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming. De regelgeving inzake militaire dienstplicht, het aanhouden van een militaire reserve en de mobilisatie is er voorts op gericht over voldoende strijdkrachten te beschikken in geval de nationale veiligheid bedreigd wordt. Dit impliceert dat bepaalde categorieën van onderdanen van een land bij een militair conflict zo nodig de wapens opnemen en strijd leveren om de nationale veiligheid te waarborgen.

Het loutere feit verplicht te worden legitiem strijd te voeren kan evenmin beschouwd worden als vervolging in de zin van de Conventie van Genève of als een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.

Internationale bescherming omwille van weigering tot het vervullen van verplichtingen als dienstplichtige of als reservist kan slechts toegekend worden omwille van een ernstige discriminatoire behandeling, een gegronde vrees voor het inzetten in een door de internationale gemeenschap veroordeelde militaire actie, of onoverkomelijke gewetensbezwaren.

Welnu, in casu dient te worden geoordeeld dat door u geen overtuigende elementen worden aangehaald om u omwille van één van deze redenen internationale bescherming toe te staan.

Uit uw verklaringen blijkt dat u zich enkel op uw pacifistische overtuiging baseert die geweld en oorlog afkeurt om uw dienstweigering te rechtvaardigen. Hieruit blijkt bijgevolg dat uw weigering niet is ingegeven door (een vrees voor) een ernstige discriminatoire behandeling of inzet in een door de internationale gemeenschap veroordeelde militaire actie maar dat u zich beroept op gewetensbezwaren. Op basis van uw verklaringen kunnen evenwel geen diepgewortelde afkeer en gewetensproblemen aangaande een mogelijke operationele inzet als reservist en/ of gebruik van geweld in uw hoofde worden vastgesteld.

Van een persoon die beweert een overtuigd en diepgeworteld pacifisme in zich te dragen, kan worden verwacht dat hij op uitgebreide en concrete wijze kan uitleggen hoe hij dergelijke ontwikkeling heeft doorgemaakt en welke elementen een impact hebben gehad op de ontwikkeling van zijn overtuigingen. Uw verklaringen met betrekking tot het proces of de ontwikkeling van uw pacifistische houding kunnen echter onvoldoende overtuigen. Uit uw verklaringen kan worden afgeleid dat de opvoeding van uw vader de grootste rol zou hebben gespeeld in de ontwikkeling van uw pacifistische houding. Echter gevraagd wat u in deze is bijgebleven met betrekking tot het pacifisme stelde u vaagweg dat dit de liefde van uw ouders was. Gevraagd naar een in welke zin dit concreet verband hield met de ontwikkeling van een pacifistisch gedachtengoed in uw hoofde, bleef u erbij dat er enkel liefde speelde maar en dat er weinig gepraat werd over geweld en oorlog. Gevraagd wat nu precies zo inspirerend aan uw opvoeding was hetgeen uw pacifistische houding in de hand zou hebben gewerkt, bleef u herhalen dat u liefdevol bent opgevoed. Gevraagd of er tijdens uw opvoeding over geweld, de verschillende gradaties en de al dan niet rechtvaardiging van vormen van geweld werd gepraat, stelde u dat hier niet over werd gesproken. Gevraagd of er bepaalde gebeurtenissen of lessen (bijvoorbeeld in school) een rol hebben gespeeld of impact hebben gehad met betrekking tot de ontwikkeling van uw pacifistische houding, bleef u erbij dat uw inspiratie lag bij de overtuigingen en daden van uw vader. Toen u gevraagd werd om dit toch enigszins te concretiseren, gaf u (wederom) enkel de liefde van zijnentwege aan en het feit dat hij u nooit geslagen heeft (CGVS II p.3-5). Tekenend bij de vaagheid van dit alles is uw verklaring dat uw vader u het 'humanisme' zou hebben meegegeven, maar dat u eigenlijk niet wist wat humanisme was (CGVS I p.9). Dergelijke vage verklaringen kunnen dan ook niet overtuigen van een diepgeworteld sentiment met betrekking tot pacifisme of gewetensbezwaardheid in het algemeen en wijzen enkel op een liefdevolle opvoeding vanwege uw ouders wat redelijkerwijs niet uitzonderlijk is en op zich geenszins enige concrete ontwikkeling naar een diepgeworteld pacifisme kan verklaren. U gaf daarnaast ook aan dat meditatie en passages uit de bijbel 'misschien' een rol hebben gespeeld in uw

ontwikkeling als overtuigd pacifist (CGVS II p.3). Hoewel u de shambala, een bepaalde boeddhistische stroming, als bron voor uw meditatie aanhaalde, blijkt echter dat u amper of niets over deze beweging of leer wist. Zo had u er geen idee van wie Chogyam Trungpa is, hoewel hij de oprichter van deze beweging/leer is. Voorts stelde u dat je meditatie niet kan aanleren hoewel deze beweging in deze vele opleidingspakketten (zowel via internet als via hun centra) voorziet. U haalde aan dat 'innerlijke overtuiging' hun magazine is hoewel uit informatie blijkt dat zij een magazine hebben die 'Shambala times' heet en er op hun website geen andere magazines vernoemd worden. U kon voorts geen enkel door hen uitgegeven boek opnoemen en kon evenmin hun kernideeën geven (CGVS p.7-9, landeninformatie). Tijdens uw tweede gehoor gaf u dan ook aan dat de shambala überhaupt weinig of geen rol heeft gespeeld in uw pacifistische houding (CGVS II p.3-4). Verder dient te worden gesteld dat het louter kennen van bepaalde (welgekende) Bijbelcitaten (bv. de wang keren, jezelf kennen en het jezelf blaam geven bij het beschuldigen van anderen) ook niet kan overtuigen daar zij zeer algemeen van aard zijn. Bovendien beschouwt u zich niet als christen, maar gaf u aan enkel bepaalde zaken mooi te vinden die overeenkomen met uw pacifistische overtuiging (CGVS I p.2). Bijgevolg spelen religieuze motieven an sich dan ook geen rol in uw gewetensbezwaardheid, maar zijn het enkel (beperkte) bronnen tot inspiratie. Echter zijn uw verklaringen aangaande deze bronnen van inspiratie (wederom) zeer vaag en bijgevolg dan ook weinig indicatief voor een diepgeworteld pacifisme. Het Commissariaat-generaal moet dus vaststellen dat u ruimschoots in gebreke bleef bij vragen naar toelichting hoe u tot uw beweerde pacifistische overtuigingen zou zijn gekomen, gezien u zich beperkte tot vage verwijzingen naar een liefdevolle opvoeding, enkele welbekende Bijbelcitaten en de bewering als zou u mediteren.

Naast uw vage verklaringen betreffende het proces of de ontwikkeling van uw pacifistische houding kan u evenmin enig engagement aantonen, wat van een overtuigde en diepgewortelde pacifist toch enigszins zou kunnen verwacht worden. Zo blijkt uit uw verklaringen dat u geen enkele organisatie kent die opkomt voor de vrede of de mensenrechten, dit noch in Oekraïne noch daarbuiten. U hebt ook geen enkele inspanning gedaan om informatie betreffende dergelijke organisaties te bekomen en getroostte zich met de loutere bewering dat zij allen corrupt zijn zonder dit evenwel te kunnen specificeren of staven (CGVS p.6-7, 14). Voorts blijkt dat u geen enkele actief engagement heeft getoond om de vrede in de wereld te bevorderen. Gevraagd wat u al gedaan heeft als pacifist gaf u enkel aan dat u nog niemand had gedood. Gezien het zeer algemene karakter van uw antwoord – redelijkerwijs kan ervan uitgegaan worden dat het merendeel van de mensen nog niemand gedood heeft - werd gevraagd of u bijvoorbeeld reeds aan een anti-oorlogsmanifestatie heeft deelgenomen. Dit hebt u echter nog nooit gedaan (CGVS I p.14). Het gegeven dat u zelfs niet wist dat voor bepaalde (weliswaar religieuze) groepen een alternatieve burgerdienst in Oekraïne bestaat die gebaseerd is op gewetensbezwaardheid komt evenzeer zeer bevreemdend over voor een overtuigde pacifist van wie verwacht kan worden toch enige interesse in deze materie te vertonen (CGVS I p.17-18). De afwezigheid van enig engagement in uw hoofde aangaande de principes van pacifisme en geweldloosheid en uw gebrek aan kennis over organisaties die zich met dit soort zaken bezighouden, vormen een verdere tegenindicatie voor het bestaan in uw hoofde van een diepgewortelde en onoverkomelijke gewetensbezwaren aangaande het gebruik van geweld en een mogelijke operationele inzetbaarheid in het kader van een algemene mobilisatie.

Verder gaf u aan lid te zijn geweest van de Oekraïense politieke partij 'Batfikishni' (Vaderland) omdat u op die wijze makkelijk als waarnemer tijdens de verkiezingen van 2008 kon optreden. Hoewel u verklaarde dat er geen enkele politieke overtuiging achter dergelijk lidmaatschap zat en er enkel financiële motieven speelden, komt het niettemin bevreemdend over dat iemand die verklaart zeer strikte pacifistische ideeën te hebben en elke vorm van geweld afwijst – zo ook in gevallen van zelfverdediging en verdediging van het territorium - zich überhaupt lid maakt van een partij waarvan uit informatie waarover het commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd blijkt dat zij stellen dat het Oekraïense grondgebied op elke wijze moet worden verdedigd. Deze visie van de partij uit zich dan ook in haar standpunt dat het conflict in Donbass met geweld moet worden opgelost (CGVS II p.2, CGVS I p.10-12). Uw lidmaatschap van een politieke partij met dergelijke standpunten over oorlog en geweld, al is het slechts om opportunistische redenen, strookt dan ook niet met de rechtlijnige en principiële houding met betrekking tot deze onwerpen die men van een overtuigde pacifist zou kunnen verwachten. Het feit dat u toen niet op deze partij heeft gestemd, is weinig relevant daar het loutere lidmaatschap niet in overeenstemming te brengen valt met uw beweerde principes noch het feit dat u zich alvorens zich lid te maken totaal niet zou hebben geïnformeerd over de partijstandpunten van deze partij, daar dit van iemand met dergelijke principiële standpunten met betrekking tot politieke en maatschappelijke kwesties, in casu het pacifisme, toch kan worden verwacht (CGVS I p.5).

Volledigheidshalve kan opgemerkt worden dat het loutere gegeven dat u destijds van uw (actieve) legerdienst werd vrijgesteld of uitstel verkreeg op basis van het feit dat uw vader invalide

oorlogsveteraan was en u dan ook de mogelijkheid benutte om uw (actieve) legerdienst niet te doen, is op zich (ruim) onvoldoende om te getuigen van onoverkomelijke gewetensbezwaren van uwentwege (CGVS I p.6). De loutere bewering dat u uit pacifistische overtuigingen uw actieve legerdienst dan ook niet deed kan op basis van bovenstaande vaststellingen niet overtuigen (CGVS I p.15).

Op basis van bovenstaande vaststellingen kan u dan ook geenszins een diepgewortelde gewetensbezwaardheid bij uwentwege aannemelijk maken en dient te worden gesteld dat een loutere afkeer voor het leger en geweld niet aanzien kan worden als een bezwaar dat dermate ernstig en onoverkomelijk is dat het voor u moreel onmogelijk zou zijn om uw legerdienst te vervullen.

Voor zover u enige vrees heeft voor opsluiting louter omwille van het niet ingaan op een convocatiedient te worden gesteld dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd blijkt dat overmacht voor het niet kunnen ingaan op de oproeping binnen de gestelde termijn als geldige reden wordt gezien indien dit met documenten wordt ondersteund. Gezien de oproepingsbrief na uw vertrek is aangekomen en u zich dus in het buitenland bevond toen de betreffende brief aankwam – u bent immers reeds sinds december 2012 in België wat ruim voor de start van de mobilisatie en de start van het conflict in Oekraïne is-, kan redelijkerwijs worden aangenomen dat u overmacht kan inroepen als reden voor het niet ingaan op de gestuurde convocatiedient (CGVS I p.3). Bijgevolg zijn er dan ook onvoldoende redenen om aan te nemen dat u bij terugkeer gerechtelijk zou worden vervolgd of zou worden veroordeeld omwille van het niet ingaan op een convocatiedient.

Wat betreft de politieke onrust en instabiliteit in geval van terugkeer, benadrukt het Commissariaat-generaal dat het zich bewust is van de problematische situatie in Oekraïne, doch dat uit niets kan worden afgeleid dat het loutere feit een Oekraïens staatsburger te zijn op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of om te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Zulks vindt aansluiting bij het standpunt van de UNHCR waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, en waaruit kan worden afgeleid dat de UNHCR van oordeel is dat elke asielaanvraag op eigen merites en op individuele basis moet worden beoordeeld, dit met bijzondere aandacht voor de specifieke omstandigheden eigen aan de zaak.

Hieruit volgt dat louter uw Oekraïens staatsburgerschap niet volstaat om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Een individuele beoordeling van uw vraag om internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging of het risico voor het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk, en u blijft hier om bovenstaande redenen in gebreke.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld naar aanleiding van een gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge doch stelt vast dat uit een grondige analyse van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), duidelijk blijkt dat de actuele veiligheidssituatie in Kiev en Rivne (oblast waar uw echtgenote is gedomicilieerd) waarvan u afkomstig bent op geen enkele wijze kan worden gekarakteriseerd als dergelijke uitzonderlijke situatie die de toekenning van subsidiaire bescherming wettigt.

Gelet op de hierboven verzamelde vaststellingen kan er bij u geen vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming worden vastgesteld.

De door u voorgelegde documenten vermogen niet bovenstaande vaststellingen te wijzigen. De convocatiedient indiceert dat u door het militair commissariaat werd opgeroepen wat nergens in deze beslissing in twijfel wordt getrokken. Het attest inzake uw militaire dienst indiceert dat u als reservist staat ingeschreven maar dat u nooit een actieve legerdienst heeft gedaan wat evenmin in bovenstaande beslissing in twijfel wordt getrokken. De overige documenten, jullie paspoorten, diploma's, de geboorteakte, het rijbewijs en jullie huwelijksakte, bevatten enkel persoonlijke gegevens maar geven geen informatie over jullie asielmotieven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van K.V. (verzoekster) als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, (K.V.), verklaarde de Oekraïense nationaliteit te bezitten en werd op 11/09/1981 geboren te Ust-Omshug (Rusland) maar was woonachtig in Radyvulov en een korte periode met uw echtgenoot (K.R.) (ov 6.735.534) in Kiev. Omwille van de ziekte van jullie kind kwamen jullie sinds 2010 naar België voor de medische verzorging van jullie kind. Sinds 2012 zijn jullie niet meer naar Oekraïne teruggekeerd. Omwille van een oproeping voor uw echtgenoot uit 2014 van het militair commissariaat om zich als reservist aan te melden in het kader van de militaire mobilisatie diende u samen met hem op 28/08/2014 een asielaanvraag in. Uit uw verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag integraal baseert op de asielmotieven die door uw echtgenoot werden aangebracht.

B. Motivering

U baseert uw asielaanvraag op dezelfde motieven als degene die werden aangehaald door uw echtgenoot (K.R.) (CGVS p.2). In het kader van de door hem ingediende asielaanvraag werd een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus genomen omwille van het bedrieglijke en ongegronde karakter van jullie asielmotieven. Bijgevolg kan dan ook niet in uw hoofde besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De motivering van de beslissing in hoofde van uw echtgenoot luidt als volgt:

" Uit uw verklaringen blijkt dat uw enige asielmotief de oproeping van het militair commissariaat betreft om u als reservist in het kader van de mobilisatie aan te melden. Omwille van uw pacifistische overtuigingen zou u hier echter niet op kunnen ingaan.

Vooreerst dient gesteld te worden dat het een land toekomt de militaire dienstplicht, de organisatie van een militaire reserve en een eventuele mobilisatie van deze reserve vrij te regelen; en moet voorts worden opgemerkt dat vervolging of bestraffing van het ontduiken van de dienstplicht, het ontduiken van een mobilisatie van reservisten of desertie, in het kader van regelgeving waaraan alle onderdanen zijn onderworpen, in principe niet aanzien kan worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming. De regelgeving inzake militaire dienstplicht, het aanhouden van een militaire reserve en de mobilisatie is er voorts op gericht over voldoende strijdkrachten te beschikken in geval de nationale veiligheid bedreigd wordt. Dit impliceert dat bepaalde categorieën van onderdanen van een land bij een militair conflict zo nodig de wapens opnemen en strijd leveren om de nationale veiligheid te waarborgen.

Het loutere feit verplicht te worden legitiem strijd te voeren kan evenmin beschouwd worden als vervolging in de zin van de Conventie van Genève of als een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.

Internationale bescherming omwille van weigering tot het vervullen van verplichtingen als dienstplichtige of als reservist kan slechts toegekend worden omwille van een ernstige discriminatoire behandeling, een gegronde vrees voor het inzetten in een door de internationale gemeenschap veroordeelde militaire actie, of onoverkomelijke gewetensbezwaren.

Welnu, in casu dient te worden geoordeeld dat door u geen overtuigende elementen worden aangehaald om u omwille van één van deze redenen internationale bescherming toe te staan.

Uit uw verklaringen blijkt dat u zich enkel op uw pacifistische overtuiging baseert die geweld en oorlog afkeurt om uw dienstweigering te rechtvaardigen. Hieruit blijkt bijgevolg dat uw weigering niet is ingegeven door (een vrees voor) een ernstige discriminatoire behandeling of inzet in een door de internationale gemeenschap veroordeelde militaire actie maar dat u zich beroept op gewetensbezwaren. Op basis van uw verklaringen kunnen evenwel geen diepgewortelde afkeer en gewetensproblemen aangaande een mogelijke operationele inzet als reservist en/ of gebruik van geweld in uw hoofde worden vastgesteld.

Van een persoon die beweert een overtuigd en diepgeworteld pacifisme in zich te dragen, kan worden verwacht dat hij op uitgebreide en concrete wijze kan uitleggen hoe hij dergelijke ontwikkeling heeft doorgemaakt en welke elementen een impact hebben gehad op de ontwikkeling van zijn overtuigingen. Uw verklaringen met betrekking tot het proces of de ontwikkeling van uw pacifistische houding kunnen echter onvoldoende overtuigen. Uit uw verklaringen kan worden afgeleid dat de opvoeding van uw vader de grootste rol zou hebben gespeeld in de ontwikkeling van uw pacifistische houding. Echter gevraagd

wat u in deze is bijgebleven met betrekking tot het pacifisme stelde u vaagweg dat dit de liefde van uw ouders was. Gevraagd naar een in welke zin dit concreet verband hield met de ontwikkeling van een pacifistisch gedachtengoed in uw hoofde, bleef u erbij dat er enkel liefde speelde maar en dat er weinig gepraat werd over geweld en oorlog. Gevraagd wat nu precies zo inspirerend aan uw opvoeding was hetgeen uw pacifistische houding in de hand zou hebben gewerkt, bleef u herhalen dat u liefdevol bent opgevoed. Gevraagd of er tijdens uw opvoeding over geweld, de verschillende gradaties en de al dan niet rechtvaardiging van vormen van geweld werd gepraat, stelde u dat hier niet over werd gesproken. Gevraagd of er bepaalde gebeurtenissen of lessen (bijvoorbeeld in school) een rol hebben gespeeld of impact hebben gehad met betrekking tot de ontwikkeling van uw pacifistische houding, bleef u erbij dat uw inspiratie lag bij de overtuigingen en daden van uw vader. Toen u gevraagd werd om dit toch enigszins te concretiseren, gaf u (wederom) enkel de liefde van zijnentwege aan en het feit dat hij u nooit geslagen heeft (CGVS II p.3-5). Tekenend bij de vaagheid van dit alles is uw verklaring dat uw vader u het 'humanisme' zou hebben meegegeven, maar dat u eigenlijk niet wist wat humanisme was (CGVS I p.9). Dergelijke vage verklaringen kunnen dan ook niet overtuigen van een diepgeworteld sentiment met betrekking tot pacifisme of gewetensbezwaardheid in het algemeen en wijzen enkel op een liefdevolle opvoeding vanwege uw ouders wat redelijkerwijs niet uitzonderlijk is en op zich geenszins enige concrete ontwikkeling naar een diepgeworteld pacifisme kan verklaren. U gaf daarnaast ook aan dat meditatie en passages uit de bijbel 'misschien' een rol hebben gespeeld in uw ontwikkeling als overtuigd pacifist (CGVS II p.3). Hoewel u de shambala, een bepaalde boeddhistische stroming, als bron voor uw meditatie aanhaalde, blijkt echter dat u amper of niets over deze beweging of leer wist. Zo had u er geen idee van wie Chogyam Trungpa is, hoewel hij de oprichter van deze beweging/leer is. Voorts stelde u dat je meditatie niet kan aanleren hoewel deze beweging in deze vele opleidingspakketten (zowel via internet als via hun centra) voorziet. U haalde aan dat 'innerlijke overtuiging' hun magazine is hoewel uit informatie blijkt dat zij een magazine hebben die 'Shambala times' heet en er op hun website geen andere magazines vernoemd worden. U kon voorts geen enkel door hen uitgegeven boek opnoemen en kon evenmin hun kernideeën geven (CGVS p.7-9, landeninformatie). Tijdens uw tweede gehoor gaf u dan ook aan dat de shambala überhaupt weinig of geen rol heeft gespeeld in uw pacifistische houding (CGVS II p.3-4). Verder dient te worden gesteld dat het louter kennen van bepaalde (welgekende) Bijbelcitaten (bv. de wang keren, jezelf kennen en het jezelf blaam geven bij het beschuldigen van anderen) ook niet kan overtuigen daar zij zeer algemeen van aard zijn. Bovendien beschouwt u zich niet als christen, maar gaf u aan enkel bepaalde zaken mooi te vinden die overeenkomen met uw pacifistische overtuiging (CGVS I p.2). Bijgevolg spelen religieuze motieven an sich dan ook geen rol in uw gewetensbezwaardheid, maar zijn het enkel (beperkte) bronnen tot inspiratie. Echter zijn uw verklaringen aangaande deze bronnen van inspiratie (wederom) zeer vaag en bijgevolg dan ook weinig indicatief voor een diepgeworteld pacifisme. Het Commissariaat-generaal moet dus vaststellen dat u ruimschoots in gebreke bleef bij vragen naar toelichting hoe u tot uw beweerde pacifistische overtuigingen zou zijn gekomen, gezien u zich beperkte tot vage verwijzingen naar een liefdevolle opvoeding, enkele welbekende Bijbelcitaten en de bewering als zou u mediteren.

Naast uw vage verklaringen betreffende het proces of de ontwikkeling van uw pacifistische houding kan u evenmin enig engagement aantonen, wat van een overtuigde en diepgewortelde pacifist toch enigszins zou kunnen verwacht worden. Zo blijkt uit uw verklaringen dat u geen enkele organisatie kent die opkomt voor de vrede of de mensenrechten, dit noch in Oekraïne noch daarbuiten. U hebt ook geen enkele inspanning gedaan om informatie betreffende dergelijke organisaties te bekomen en getroostte zich met de loutere bewering dat zij allen corrupt zijn zonder dit evenwel te kunnen specificeren of staven (CGVS p.6-7, 14). Voorts blijkt dat u geen enkele actief engagement heeft getoond om de vrede in de wereld te bevorderen. Gevraagd wat u al gedaan heeft als pacifist gaf u enkel aan dat u nog niemand had gedood. Gezien het zeer algemene karakter van uw antwoord – redelijkerwijs kan ervan uitgegaan worden dat het merendeel van de mensen nog niemand gedood heeft - werd gevraagd of u bijvoorbeeld reeds aan een anti-oorlogsmanifestatie heeft deelgenomen. Dit hebt u echter nog nooit gedaan (CGVS I p.14). Het gegeven dat u zelfs niet wist dat voor bepaalde (weliswaar religieuze) groepen een alternatieve burgerdienst in Oekraïne bestaat die gebaseerd is op gewetensbezwaardheid komt evenzeer zeer bevreemdend over voor een overtuigde pacifist van wie verwacht kan worden toch enige interesse in deze materie te vertonen (CGVS I p.17-18). De afwezigheid van enig engagement in uw hoofde aangaande de principes van pacifisme en geweldloosheid en uw gebrek aan kennis over organisaties die zich met dit soort zaken bezighouden, vormen een verdere tegenindicatie voor het bestaan in uw hoofde van een diepgewortelde en onoverkomelijke gewetensbezwaren aangaande het gebruik van geweld en een mogelijke operationele inzetbaarheid in het kader van een algemene mobilisatie.

Verder gaf u aan lid te zijn geweest van de Oekraïense politieke partij 'Batfikishni' (Vaderland) omdat u op die wijze makkelijk als waarnemer tijdens de verkiezingen van 2008 kon optreden. Hoewel u

verklaarde dat er geen enkele politieke overtuiging achter dergelijk lidmaatschap zat en er enkel financiële motieven speelden, komt het niettemin bevreemdend over dat iemand die verklaart zeer strikte pacifistische ideeën te hebben en elke vorm van geweld afwijst – zo ook in gevallen van zelfverdediging en verdediging van het territorium - zich überhaupt lid maakt van een partij waarvan uit informatie waarover het commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd blijkt dat zij stellen dat het Oekraïense grondgebied op elke wijze moet worden verdedigd. Deze visie van de partij uit zich dan ook in haar standpunt dat het conflict in Donbass met geweld moet worden opgelost (CGVS II p.2, CGVS I p.10-12). Uw lidmaatschap van een politieke partij met dergelijke standpunten over oorlog en geweld, al is het slechts om opportunistische redenen, strookt dan ook niet met de rechtlijnige en principiële houding met betrekking tot deze onwerpen die men van een overtuigde pacifist zou kunnen verwachten. Het feit dat u toen niet op deze partij heeft gestemd, is weinig relevant daar het loutere lidmaatschap niet in overeenstemming te brengen valt met uw beweerde principes noch het feit dat u zich alvorens zich lid te maken totaal niet zou hebben geïnformeerd over de partijstandpunten van deze partij, daar dit van iemand met dergelijke principiële standpunten met betrekking tot politieke en maatschappelijke kwesties, in casu het pacifisme, toch kan worden verwacht (CGVS I p.5).

Volledigheidshalve kan opgemerkt worden dat het loutere gegeven dat u destijds van uw (actieve) legerdienst werd vrijgesteld of uitstel verkreeg op basis van het feit dat uw vader invalide oorlogsveteraan was en u dan ook de mogelijkheid benutte om uw (actieve) legerdienst niet te doen, is op zich (ruim) onvoldoende om te getuigen van onoverkomelijke gewetensbezwaren van uwentwege (CGVS I p.6). De loutere bewering dat u uit pacifistische overtuigingen uw actieve legerdienst dan ook niet deed kan op basis van bovenstaande vaststellingen niet overtuigen (CGVS I p.15).

Op basis van bovenstaande vaststellingen kan u dan ook geenszins een diepgewortelde gewetensbezwaardheid bij uwentwege aannemelijk maken en dient te worden gesteld dat een loutere afkeer voor het leger en geweld niet aanzien kan worden als een bezwaar dat dermate ernstig en onoverkomelijk is dat het voor u moreel onmogelijk zou zijn om uw legerdienst te vervullen.

Voor zover u enige vrees heeft voor opsluiting louter omwille van het niet ingaan op een convocatie dient te worden gesteld dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd blijkt dat overmacht voor het niet kunnen ingaan op de oproeping binnen de gestelde termijn als geldige reden wordt gezien indien dit met documenten wordt ondersteund. Gezien de oproepingsbrief na uw vertrek is aangekomen en u zich dus in het buitenland bevond toen de betreffende brief aankwam – u bent immers reeds sinds december 2012 in België wat ruim voor de start van de mobilisatie en de start van het conflict in Oekraïne is-, kan redelijkerwijs worden aangenomen dat u overmacht kan inroepen als reden voor het niet ingaan op de gestuurde convocatie (CGVS I p.3). Bijgevolg zijn er dan ook onvoldoende redenen om aan te nemen dat u bij terugkeer gerechtelijk zou worden vervolgd of zou worden veroordeeld omwille van het niet ingaan op een convocatie.

Wat betreft de politieke onrust en instabiliteit in geval van terugkeer, benadrukt het Commissariaat-generaal dat het zich bewust is van de problematische situatie in Oekraïne, doch dat uit niets kan worden afgeleid dat het loutere feit een Oekraïens staatsburger te zijn op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of om te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Zulks vindt aansluiting bij het standpunt van de UNHCR waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, en waaruit kan worden afgeleid dat de UNHCR van oordeel is dat elke asielaanvraag op eigen merites en op individuele basis moet worden beoordeeld, dit met bijzondere aandacht voor de specifieke omstandigheden eigen aan de zaak.

Hieruit volgt dat louter uw Oekraïens staatsburgerschap niet volstaat om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Een individuele beoordeling van uw vraag om internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging of het risico voor het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk, en u blijft hier om bovenstaande redenen in gebreke.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld naar aanleiding van een gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge doch stelt vast dat uit een grondige analyse van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw

administratief dossier), duidelijk blijkt dat de actuele veiligheidssituatie in Kiev en Rivne (oblast waar uw echtgenote is gedomicilieerd) waarvan u afkomstig bent op geen enkele wijze kan worden gekarakteriseerd als dergelijke uitzonderlijke situatie die de toekenning van subsidiaire bescherming wettigt.

Gelet op de hierboven verzamelde vaststellingen kan er bij u geen vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming worden vastgesteld.

De door u voorgelegde documenten vermogen niet bovenstaande vaststellingen te wijzigen. De convocaties indiceert dat u door het militair commissariaat werd opgeroepen wat nergens in deze beslissing in twijfel wordt getrokken. Het attest inzake uw militaire dienst indiceert dat u als reservist staat ingeschreven maar dat u nooit een actieve legerdienst heeft gedaan wat evenmin in bovenstaande beslissing in twijfel wordt getrokken. De overige documenten, jullie paspoorten, diploma's, de geboorteakte, het rijbewijs en jullie huwelijksakte, bevatten enkel persoonlijke gegevens maar geven geen informatie over jullie asielmotieven."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekende partijen stellen in het onderhavige verzoekschrift vooreerst:

"Eerste verzoeker kreeg een nieuwe convocatie om zich aan te melden op het militaire comité' op datum van 12/05/2015.

Naar aanleiding van het advies dat de eerste verzoeker had ontvangen van de protection-officer, heet hij getracht een vrijstelling te bekomen van deze oproeping (zie stuk 4).

Echter ontving de eerste verzoeker reeds op datum van 17/06/2015 een nieuw schrijven van het Ministerie van Defensie waarin duidelijk werd gesteld dat de eerste verzoeker geen vrijstelling kon genieten en er met vervolging werd bedreigd (zie stuk 5)."

2.1.2. Verzoekende partijen voeren de schending aan van artikel 48/3, 48/4 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet), de materiële motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht. Volgens hen zijn de bestreden beslissingen kennelijk onredelijk.

Zij zetten omtrent de beoordeling van een asielaanvraag die gebaseerd is op een dienstweigering ingevolge gewetensbezwaren vooreerst op algemene wijze uiteen:

"(...)

Het is effectief zo dat staten een zelfverdedigingsrecht hebben onder het VN-charter en onder het internationaal recht en bijgevolg hun burgers mogen oproepen om een dienstplicht te volbrengen. Een dienstplicht op zichzelf schendt geen rechten.

Echter heeft een individu ook het recht om gewetensbezwaren te uiten tegen zijn militaire dienstplicht en kunnen een aantal gevallen van dienstweigering of desertie wel leiden tot het vluchtelingschap.

Het UNHCR zet zijn beleid met betrekking tot het ontduiken van de dienstplicht uiteen in de zijn Handboek, meer specifiek in de paragrafen 168 tot en met 172. (zie stuk 6)

Deze paragrafen werden verder aangevuld met een recentere richtlijnen van 2014. (zie stuk 7)

Vooreerst bepaald het Handboek dat een dienstweigeraar of deserteur kan aanzien worden als vluchteling in de volgende gevallen:

a. vanwege zijn ras, religie, nationaliteit, zijn lidmaatschap van een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging, gegronde vrees heeft voor onevenredige of discriminatoire bestraffing of tenuitvoerlegging van de straf wegens dienstweigering of desertie of als hij vanwege (een) van de in de aanhef van deze categorie genoemde redenen gegronde vrees heeft voor een andere discriminatoire behandeling dan wel bovenmatige bestraffing of tenuitvoerlegging van een straf;

b. tot zijn weigering komt doordat hij ernstige, onoverkomelijke gewetensbezwaren heeft op grond van zijn godsdienstige of andere diepgewortelde overtuiging die zijn dienstweigering of desertie voorschrijven, en er in zijn staat van herkomst geen mogelijkheid is om ter vervanging van militaire dienst een niet-militaire dienstplicht te vervullen;

c. is gekomen tot dienstweigering of desertie omdat hij niet betrokken wenst te worden bij een (soort) militaire actie die is veroordeeld door de internationale gemeenschap als strijdig met de grondbeginselen van humaan gedrag of die in strijd is met de fundamentele normen die gelden tijdens

een gewapend conflict. Dat geldt ook indien hij tot desertie of dienstweigering heeft besloten omdat hij een gegronde vrees heeft in een conflict te worden ingezet tegen zijn eigen volk of familie.

Het is evident dat de eerste verzoeker behoort tot de tweede categorie.

Eerste verzoeker wil vanwege een diepgewortelde overtuiging en een overtuigend pacifisme en een anti-geweld-opvatting niet ingaan op zijn militaire convocatie.

Bij deze categorie moet er een evenwicht gezocht worden tussen het onvervreemdbare recht van een staat om zich te verdedigen en het eveneens onvervreemdbare recht van het individu op gewetensvrijheid.

UNHCR duidde reeds in zijn handboek dat dit evenwicht kan blijken uit het feit dat aan het individu de mogelijkheid wordt geboden om een vervangende, niet-militaire dienstplicht te vervullen.

Indien deze mogelijkheid echter niet wordt geboden, kan een gedwongen vervulling van de dienstplicht, ofwel de bestraffing van de dienstweigering of desertie, leiden tot het toekennen van de vluchtelingenstatus, indien de asielzoeker ernstige, onoverkomelijke gewetensbezwaren heeft tegen de vervulling van de dienstplicht.

Bij de beoordeling bij deze categorie is niet vereist dat er sprake is van een discriminatoire of onevenredige bestraffing zoals wel vereist voor de categorie onder punt a. Immers is er in dit geval sprake van een inbreuk op de gewetensvrijheid van het individu wat tot de toekenning van de vluchtelingenstatus kan leiden.

De categoriebeschrijving geeft aan dat het moet gaan om ernstige, onoverkomelijke gewetensbezwaren op grond van een godsdienstige of een andere diepgewortelde overtuiging.

De gewetensbezwaren dienen zich te richten tegen het gebruik van geweld in het algemeen.

Eerste verzoeker heeft gedurende zijn 2 gehoren duidelijk zijn algemene gewetensbezwaren geuit. Hij heeft voortdurend verklaard dat hij vanwege zijn pacifistische houding niet wenst te vechten.

Het handboek van richtlijnen van UNHCR dateert van 2011. Echter hebben er sinds de publicatie van het handboek van UNHCR er aanzienlijke ontwikkelingen plaatsgevonden en dit zijn zowel in de praktijk van staten en in het internationaal recht.

Het recht om gewetensbezwaren te uiten tegen de militaire dienst staat is een afgeleid recht, op basis van een interpretatie van het recht op vrijheid van gedachte, geweten en godsdienst, gewaarborgd in artikel 9 EVRM en artikel 18 van het IVBPR.

De internationale rechtspraak rond deze artikelen is zeer evolutief.

In de jurisprudentie van de VN Mensenrechten-commissie van [HRC] is een zichtbare verschuiving merkbaar met betrekking van de invulling van recht op gewetensbezwaren te uiten op grond van een geloofsovertuiging.

Oorspronkelijk werd het recht gekarakteriseerd als een recht om je geloof en gedachten te uiten zoals bepaald in artikel 18, 3 IVBPR.

Echter wordt het nu beschouwd als een recht dat eigen is aan het recht op vrijheid van gedachte, geweten en godsdienst zoals bepaald in artikel 18, 1 IVBPR.

Dit is een absoluut recht.

Bijgevolg stelt het HRC dat een individu het recht heeft op een vrijstelling van zijn dienstplicht indien dit niet in overeenstemming is met zijn geloof of overtuigingen. Dit recht mag niet worden aangetast door dwang.

Gezien deze ontwikkelingen heeft UNHCR bijkomende richtlijnen uitgeschreven in november 2014.

In de richtlijnen staat te lezen:

"In assessing what kinds of treatment would amount to persecution in cases where the applicant is a conscientious objector [see V. A. below on issues relating to credibility and genuineness of the applicant's conviction(s)], the key issue is whether the national law on military service adequately provides for conscientious objectors, by either: (i) exempting them from military service, or (ii) providing appropriate alternative service. As mentioned in Part III above, States can legitimately require that citizens perform military or alternative service. However, where this is done in a manner that is inconsistent with international law standards, conscription may amount to persecution.

In countries where neither exemption nor alternative service is possible, a careful examination of the consequences for the applicant will be needed. For example, where the individual would be forced to undertake military service or participate in hostilities against their conscience, or risk being subjected to prosecution and disproportionate or arbitrary punishment for refusing to do so, persecution would arise. Moreover, the threat of such prosecution and punishment, which puts pressure on conscientious objectors to change their conviction, in violation of their right to freedom of thought, conscience or belief, would als

Bij de beoordeling van wat voor soort behandeling zou gelijkgesteld worden met vervolging ten aanzien van een gewetensbezwaarde, is de belangrijkste kwestie of de nationale wetgeving omtrent de militaire dienst een alternatief voorziet, hetzij door:

(i) een vrijstelling van militaire dienst,

(ii) een alternatieve dienst

In landen waar geen vrijstelling of vervangende dienst mogelijk is, dient een zorgvuldig onderzoek gevoerd te worden naar de mogelijke gevolgen voor de dienstweigeraar.

Er is sprake van vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie indien een individu, ondanks zijn bezwaren, zou worden gedwongen zijn militaire dienst uit te voeren of deel te nemen aan vijandelijkheden en dit tegen zijn geweten in.

Dit geldt ook indien het individu wordt blootgesteld aan rechtsvervolging en eventuele onevenredige of willekeurige bestraffingen vanwege de weigering om zijn dienstplicht te voldoen.

Verder stellen de richtlijnen dat bij de loutere dreiging met dergelijke vervolgingen en bestraffing, om de gewetensbezwaarden onder druk te zetten om hun overtuiging te veranderen, ook reeds sprake is van een schending van het recht op vrijheid van gedachte, geweten en geloof.

Volgens UNHCR kunnen naast gewetensbezwaren, ook de omstandigheden waarin een individu zijn dienstplicht dient te voldoen, aanleiding geven om de vluchtelingenstatus toe te kennen aan een persoon.

Uit de komende uiteenzetting zal blijken dat door eerste verzoeker geuite gewetensbezwaren en de algemene omstandigheden waaronder de dienstplicht moet voldaan worden, wel degelijk de nood aan bescherming rechtvaardigen."

Aangaande de gewetensbezwaren in hoofde van verzoeker doen verzoekende partijen gelden:

"Eerste verzoeker wordt door de commissaris-generaal verweten dat hij zeer vaag is omtrent zijn pacifisme en niet voldoende geagendeerd is.

Echter kunnen verzoekers de commissaris-generaal niet in volgen.

Eerste verzoeker werd maar liefst tot 2 maal toe gehoord. Telkens heeft hij eenduidige verklaringen afgelegd. Eerste verzoeker kon niet betrap worden op 1 tegenstrijdigheid.

Echter is het wel zo dat eerste verzoeker moeilijk bewijzen kan voorleggen van zijn overtuigingen. Het betreft in hoofde van eerste verzoeker immers een levensvisie die hij gedurende jaren zelf ontwikkeld heeft.

Het betreft geen voorgeschreven geloof met bijhorende lectuur, voorschriften of codes.

Het gaat in hoofde van eerste verzoeker om een innerlijke overtuiging, maar deze innerlijke overtuiging dient evenveel bescherming te genieten als bvb. het Christendom.

Hij heeft steeds, tot vervelens toe, verklaard dat zijn overtuiging een oorsprong vinden in zijn opvoeding door zijn vader.

De liefde die hij mocht ervaren van zijn vader is voor eerste verzoeker een start geweest om zijn innerlijke overtuiging uit te oefenen en een vredevol bestaan trachten te realiseren.

Eerste verzoeker laat zich ook inspireren door boeken die hij leest. Hij haalde in beide gehoren aan dat hij toen boeken aan het lezen was waarin hij bronnen tot inspiratie mocht ontdekken.

In het eerste interview betrof het een tijdschrift met betrekking tot de Shambala. Eerste verzoeker had het tijdschrift net gelezen en had zich daardoor laten inspireren voor zijn meditatie.

Het is dan ook kennelijk onredelijk van de commissaris-generaal om eerste verzoeker nu te verwijten dat hij niet genoeg informatie kon aanbrengen omtrent de Shambala-stroming.

Immers betrof het een loutere bron van inspiratie die hij vlak voor zijn interview gelezen had. Dit impliceert niet dat hij onmiddellijk alles over de Shambala-stroming weet of zich hierin verdiept heeft.

Eerste verzoeker is immers geen lid van de boeddhistische Shambala-stroming, maar vond in een tijdschrift omtrent Shambala raakvlakken met zijn overtuigingen.

Nu de commissaris-generaal meent dat eerste verzoeker zijn verklaringen omtrent zijn pacifistische houding niet afdoende overtuigend zouden zijn en dit voornamelijk motiveert omdat hij niet voldoende informatie heeft omtrent een anderen geloofsbetrekking dan de zijne, namelijk Shambala, is hij kennelijk onredelijk.

Eerste verzoeker verwijst naast een tijdschrift omtrent Shambala, ook naar de Bijbel en Christelijke citaten die hij meeneemt in pacifistische houding.

Gedurende het tweede interview haalde eerste verzoeker al een ander boek aan, waardoor hij zijn anti-geweldovertuiging wist te versterken. Toch gaat de commissaris-generaal hieraan voorbij.

Eerste verzoeker haalt gedurende zijn interview meermaals aan dat het voor hem heel moeilijk is om te verklaren wat hij precies voelt. Hij stelt dat zijn levensvisie niets abstracts is, dat je zomaar kan definiëren."

Verzoekende partijen voeren aan dat verzoeker een poging deed om zijn invulling zo goed mogelijk te duiden. Zij citeren in deze enkele van verzoekers gezegden tijdens het gehoor bij het CGVS en zoals opgenomen in de nota's van de advocaat die hem bijstond tijdens het gehoor. Dit zijn maar niet-limitatieve verwijzingen naar hoe verzoeker zijn pacifisme invult. Hij trachtte het te bewoorden maar

stelde duidelijk dat het een gevoel is dat moeilijk te beschrijven is indien je het niet hebt ervaren. Verzoekende partijen vervolgen:

"Eerste verzoeker is niet de meest uitstekende predikant, echter houdt dit niet in dat zijn innerlijke overtuiging niet geloofwaardig zou zijn.

Uit alles wat eerste verzoeker verklaard heeft blijkt een overduidelijk pacifisme.

Hij erkent zelfverdediging niet als een vorm van rechtvaardiging als geweld, noch ter verdediging van je eigen land of kind.

Gedurende 2 uitgebreide interview heeft eerste verzoeker zijn diepgewortelde anti-geweldovertuiging uiteengezet. Ook bij alle impliciete vragen omtrent geweld, bleek een overduidelijke afkeer van geweld.

De tweede verzoekster, echtgenote van eerste verzoeker, staafde, hoewel ze zelf deze visie niet volledig beleefde, dat haar man een diepliggende overtuiging heeft, die elke vorm van geweld vermijdt.

Eerste verzoeker zijn holistische visie en verregaande pacifistische houding, blijken niet alleen uit verklaringen, maar ook uit de voorliggende stukken.

De pacifistische houding blijkt ook het feit dat eerste verzoeker in het verleden als reservist werd geactiveerd en hij zijn actieve legerdienst niet moest doen, door onder andere zijn anti-geweldshouding.

Eerste verzoeker legt een stavingsstuk voor van zijn vrijstelling van actieve legerdienst. Het feit dat het commissariaat-generaal geen belang hecht aan dergelijk bewijsstuk, stemt niet overeen met de UNHCR-principes die de commissaris-generaal dient toe te passen.

Immers wensen verzoekers erop te wijzen dat als de feiten niet kunnen worden bewezen, de persoon verantwoordelijk voor de beoordeling een beslissing moet nemen op basis van alle gekende omstandigheden, wat een uitgebreide toepassing van het "voordeel van de twijfel" kan vragen.

Er kan dan ook niet op redelijke wijze door de Commissaris-generaal worden voorgehouden dat de verzoekers niet voldaan hebben aan de op hen rustende bewijslast

Immers is het zo dat eerste verzoeker onmogelijk een bewijs kan voorleggen van zijn gedachtegang.

Hij toont echter impliciet zijn overtuiging aan, nu hij kan voorleggen dat hij in het verleden reeds respijt kreeg om zijn legerdienst uit te voeren; dit onder meer op basis van zijn pacifistische houding.

Nu eerste verzoeker dit stavingsstuk voorlegt, met de nodige verklaringen hieromtrent, heeft hij zijn plicht inzake de bewijslast meer dan vervuld.

De commissaris-generaal dient verzoekers dan ook het voordeel van de twijfel te geven.

Hoewel eerste verzoeker in het verleden als reservist werd geactiveerd, kader zijn convocatie in de huidige realiteit van mobilisatiegolven in Oekraïne waarbij alle mannen, bijna zonder enige uitzondering, worden opgeroepen."

Inzake het verwijt dat verzoeker lid is geweest van Batfikishni, verklaren verzoekende partijen:

"Vooreerst dient hieromtrent opgemerkt te worden dat eerste verzoeker duidelijk verklaard heeft dat hij geen lid is geweest van deze partij.

Hij heeft vanwege financiële redenen en economische motieven een job aanvaard tijdens de verkiezingen om waarnemer te zijn bij de telling van de stemmen.

Eerste verzoeker heeft zelfs nooit op deze partij gestemd en dit kan ook absoluut niet aan hem verweten worden.

Verzoekers konden een bijkomende inkomst goed gebruiken. Voor de partij 'Batfikishni' was de registratie tot waarnemer het gemakkelijkst te doorlopen.

Eerste verzoeker heeft louter toezicht gehouden op de stemmentelling om zo een inkomen te verwerven.

Hij heeft letterlijk gesteld dat hij niet wist wat de partij-standpunten waren en dit ook niet vereist was voor zijn tijdelijke functie als waarnemer van de stemmentelling.

Het kenteken van de partij 'Batfikishni' was een hart, eerste verzoeker heeft nooit geweten dat zij menen dat het grondgebied van Oekraïne op elke wijze moet verdedigd worden.

Des te meer nu dit een actueel standpunt is omtrent de huidige conflictsituatie in Oekraïne. Van deze stelling was absoluut nog geen sprake ten tijde van de verkiezingen, waar eerste verzoeker fungeerde als waarnemer.

Dit kan hem dan ook niet verweten worden.

Bovendien dient opgemerkt dat eerste verzoeker over zijn functie al toezichthouder heeft verteld als eerlijke asielzoeker. Hij heeft zoals het een oprechte asielzoeker beaamt, aangegeven dat hij ooit een éénmalige functie tijdens een verkiezing op zich heeft genomen.

Indien eerste verzoeker van minder goede wil was geweest, had hij dit element gemakkelijk kunnen verzwijgen.

In elk geval is een eenmalig optreden als waarnemer tijdens verkiezingen voor een partij waarop eerste verzoeker niet heeft gestemd, hij noch de partijpunten van kent, niet voldoende om geen geloof te hechten aan eerste verzoeker zij pacifistische overtuiging."

Vervolgens stellen verzoekende partijen:

“Eerste verzoeker zijn pacifistische houding is een effectief voorbeeld een dienstweigering die de bescherming rechtvaardigt.

Hij heeft duidelijk gewetensbezwaren getuit. Toch zal eerste verzoeker geen vrijstelling van zijn militaire dienst of een alternatieve dienst kunnen genieten.

De wet in Oekraïne voorziet een alternatieve dienst voor gewetensbezwaarders, maar dit enkel voor leden van religieuze organisaties die in Oekraïne zijn geregistreerd.

Eerste Verzoeker zijn pacifistische overtuiging behoort niet tot de religieus geregistreerde organisaties en bijgevolg is dit dan ook geen vrijstellingsgrond. (zie stuk 8)

De ontduikers kunnen worden onderworpen aan een straf, die kan variëren van een bestuurlijke boete tot een gevangenisstraf van 2 tot 5 jaar.

Dat de overheid ook effectief overgaat tot vervolgingen blijkt uit de cijfers.

Volgens het gerechtelijke register waren er op 8 december 2014 32 personen veroordeeld voor ontduiking van hun dienstplicht of mobilisatie in 2014 (in vergelijking met 0 in 2013).

In januari ging Oekraïne over tot het nemen van nog zwaardere maatregelen om deserteurs tegen te houden en te straffen.

De minister van Defensie verklaarde op 31 januari 2015 dat bijna 7500 Oekraïners geconfronteerd zullen worden vanwege het ontwijken van hun dienstplicht. (zie stuk 9)

Het Parlement keurde onder andere de maatregelen goed dat mannen die voldoen aan de voorwaarden om gemobiliseerd te worden, het land niet meer mogen verlaten. (zie stuk 9)

Eerste verzoeker heeft bovendien ook omstandigheden eigen aan zijn zaak waaruit duidelijk blijkt dat hij geen vrijstelling zal krijgen en vervolging dient te vrezen.

Eerste Verzoeker mocht na zijn 2 interview een nieuwe convocatie ontvangen op 12/05/2015. (zie stuk 4)
Naar aanleiding van wat de protection-officer had verklaard in de gehoren, en de commissaris-generaal ook heeft bevestigd in de beslissing, heeft hij hierop gereageerd en overmacht ingeroepen.

Echter mocht hij reeds op datum van 17/06/2015 een schrijven ontvangen waarin duidelijk wordt gesteld dat hij niet kan worden vrijgesteld van zijn dienstplicht. (zie stuk 5)

Uit de brief blijkt duidelijk dat geen enkele rechtvaardigheidsgrond voor het uitstel/vrijstelling van de dienstplicht van eerste verzoeker op toepassing is.

“Op uw verzoek, betreffende het uittel van de militaire mobilisatie, deelt het Militair Commissariaat van Borondansky District mee, dat op basis van artikel 23 van de Wet van Oekraïne, ‘Training tot mobilisatie en mobilisatie’ (met wijzigingen en toevoegingen) worden de volgende categorieën van dienstplichtige tijdens de militaire mobilisatie vrijgesteld:

☐ *Personen, die gereserveerd worden voor de periode van mobilisatie door de overheidsdiensten, andere staatsdiensten, diensten van lokale besturen, alsook ondernemingen, instellingen en organisatie, zoals bepaald door het Kabinet van Ministers van Oekraïne :*

☐ *Ondergeschikt op basis van de vaststellingen van de militaire geneeskundige commissie, voor ene periode tot 6 maand, om plichtdienst te vervullen (met ene mogelijkheid tot verlenging na het onderzoek door de militaire geneeskundige commissie)*

☐ *Mannen, die drie of meer kinderen onder 18 jaar ten laste hebben (deze mannen kunnen gemobiliseerd worden enkel met hun uitdrukkelijke toestemmen en enkel voor plaatselijke mobilisatie)*

☐ *Alleenstaande vrouwen of manen met ene kind onder 18 jaar ten laste (deze personen kunnen gemobiliseerd worden enkel met hun uitdrukkelijke toestemmen en enkel voor plaatselijke mobilisatie)*

☐ *Ander dienstplichtige of ander categorieën van burgers, zoals bepaald door de Wet.*

In dezelfde brief staat te lezen

“Bovenop, benadrukken wij, dat er twee oproepingsbrieven naar u toegestuurd werden, u werd verplicht verzocht naar het Militaire Commissariaat van Borodyansky District te komen, om uw dijkplichtige gegevens te hernieuwen en een militair geneeskundig onderzoek te ondergaan met als doel uw geschiktheid vast te stellen. U kwam niet opdagen op het Militair Commissariaat van Borodyansky District. Daarom overwegen wij de strafrechtelijke maatregelen te trekken. Hierbij willen wij u erop attent maken, dat op basis van Artikel 336 van de Criminele code van Oekraïne, personen, die de militaire mobilisatie proberen te ontwijken, kunnen veroordeeld worden tot 5 jaar gevangenisstraf”

Ondanks zijn gewetensbezwaren, zal eerste verzoeker toch zijn dienstplicht dienen te voldoen.

Indien eerste verzoeker niet ingaat om de convocatie, wordt er gedreigd met vervolgingen.

Het is evident dat hij vervolging dient te vrezen door de Oekraïense overheid, nu zij dit letterlijk heeft gesteld dat eerste verzoeker geen vrijstelling, noch uitstel kan genieten.”

Omtrent de algemene omstandigheden van de dienstplicht, doen verzoekende partijen gelden:

“Volgens UNHCR kunnen de omstandigheden waaronder individuen hun dienstplicht moeten voldoen, ook een toekenning rechtvaardigen van de vluchtelingenstatus.

Dit kan bijvoorbeeld het geval zijn wanneer de voorwaarden omtrent de militaire dienst de hoedanigheid aannemen van folteringen of andere wrede of onmenselijke behandeling.

Of indien de omstandigheden het recht op veiligheid en de integriteit van de persoon schenden of betrekking hebben op gedwongen of verplichte arbeid, of vormen van slavernij of dienstbaarheid.

UNHCR verduidelijkt in zijn rapport van 2014 dat indien de schendingen worden uitgevoerd door de troepen van het staatsleger of militair personeel, is het noodzakelijk om te beoordelen of dergelijke praktijken systemische zijn en al dan niet gemachtigd, getolereerd of gedoogd worden door de militaire hiërarchie.

De omstandigheden waarbinnen Oekraïners hun dienstplicht moeten voldoen zijn dermate onmenswaardig dat zij kunnen gekwalificeerd worden als wrede of onmenselijke behandeling en het recht op veiligheid in hoofde van eerste verzoeker onmogelijk gegarandeerd kan zijn.

In Oekraïne hebben reeds verschillende mobilisatiegolven plaatsgevonden sinds het ontstaan van het conflict met Rusland.

In 2015 hoopte het Oekraïense parlement 100.000 mannen te mobiliseren voor leger (zie stuk 9).

Mannen tussen de 18 en 60 jaar, met slechts weinige uitzonderingen, worden gemobiliseerd voor de gewapende troepen.

Nu veel gemobiliseerde mannen niet aan hun dienstplicht voldoen, liet het Oekraïense leger weten dat zij ook vrouwen boven de 20 jaar konden mobiliseren. (zie stuk 9)

De Oekraïense overheden ontzien niemand en spraken en de omstandigheden waaronder zij hun land moeten dienen zijn uiterst precair.

De beloofde soldij wordt niet uitbetaald en de gemobiliseerden krijgen slechts een basistraining van drie weken (zie stuk 10).

Nadien worden ze onmiddellijk naar het front gestuurd, waar zij op milities stoten die het gebied kennen als hun broekzak (zie stuk 10).

Onmogelijk kan gesteld worden dat eerste verzoeker zijn recht op veiligheid gegarandeerd is.

De zeer slechte omstandigheden blijken ook uit gelekte documenten waarvan de Oekraïense overheid absoluut trachten te vermijden heeft dat zij het daglicht zagen.

Op 28 januari 2015 slaagde een hackergroep 'Cyber Berkut' erin documenten te bemachtigen van de computer van 'Ukraine's Chief military prosecutor', het 'hoofd militaire aanklager' (zie stuk 11).

Uit deze documenten blijkt een grote doofpotoperatie en blijkt dat de omstandigheden nog ernstiger zijn dan zij laten uitschijnen.

De documenten bevatten informatie omtrent de zeer erbarmelijke situatie binnen het Oekraïense leger, zoals de zeer lage moraal, wapensmokkel en pogingen van Oekraïense commandanten hun soldaten dwingen om de pro-Russische milities vechten.

Uit het document blijkt ook dat in de strijd in Donbass de Oekraïense legertroepen 10 keer of zelfs 100 keer meer strijdkrachten gekost heeft dan officieel gesteld.

Andere gelekte documenten tonen aan dat er geen controle meer is over het wapenbezit. In december 2014 zouden er reeds 12600 misdrijven gepleegd zijn met betrekking tot illegale wapenhandel en diefstal van wapens, munitie, explosieven

Uit bovenstaande informatie blijkt reeds dat er sprake is van een wrede en onmenselijke behandeling die niet alleen gedoogd, maar zelfs gerealiseerd word door de Oekraïense autoriteiten.

Verzoekers dienen inzake ook te wijzen op de nieuwe wetswijziging in 2015.

Het Parlement van Oekraïne keurde een wet goed, die commandanten het recht geeft fysiek geweld te gebruiken en zelfs speciale middelen en wapens in te zetten tegen een soldaat die strafbare feiten begaat. (zie stuk 12)

In het hoofdstuk met betrekking tot 'insubordinatie, opstandigheid of uitdaging van een commandant, het gebruik van geweld en de verlating van de strijd of de aangewezen post' stelt de wet het volgende:

'in een gevechtssituatie mag de commandant wapens gebruiken of aan ondergeschikten de toestemming te geven om ze te gebruiken, indien geen andere manier bestaat om het strafbare feit te stoppen, zonder dat dit de dood van de andere partij mag betekenen.

Als de omstandigheden het toelaten, dient de commandant, voorafgaand aan het gebruik van deze speciale maatregelen of het gebruik van zijn wapen, de betrokken partij waarschuwen door ofwel zijn stem te verheffen ofwel een waarschuwingsschot af te vuren, als indicator dat hij de komende strafmaatregelen."

Betreffende de vrees tot opsluiting in hoofde van verzoeker, voeren verzoekende partijen aan:

"Verder stelt de commissaris-generaal in zijn beslissing ook dat de vrees voor opsluiting in hoofde van eerste verzoeker niet reëel zou zijn, omwille van het niet ingaan op een convocatie omdat overmacht voor het niet kunnen ingaan op de oproeping binnen de gestelde termijn als geldige reden wordt aanzien indien dit met documenten wordt gesteund.

De commissaris-generaal stelt dat verzoeker zijn dienstplicht niet zou moeten voldoen, indien hij zich baseert op overmacht, omdat hij zich in het buitenland bevond.

Echter is dit volledig foutief.

Zoals reeds hierboven geschetst, mocht eerste verzoeker na zijn 2de interview een nieuwe convocatie ontvangen op 12/05/2015. (zie stuk 4)

Naar aanleiding van wat de protection-officer had verklaard in de gehoren, en de commissaris-generaal ook heeft bevestigd in de beslissing, heeft eerste verzoeker hierop gereageerd en overmacht ingeroepen.

Echter mocht hij reeds op datum van 17/06/2015 een schrijven ontvangen waarin duidelijk wordt gesteld dat hij niet kan worden vrijgesteld van zijn dienstplicht (zie stuk 5).

In dezelfde brief staat te lezen :

“Bovenop, benadrukken wij, dat er twee oproepingsbrieven naar u toegestuurd werden, u werd verplicht verzocht naar het Militaire Commissariaat van Borodyansky District te komen, om uw dijkplichtige gegevens te hernieuwen en een militair geneeskundig onderzoek te ondergaan met als doel uw geschiktheid vast te stellen. U kwam niet opdagen op het Militair Commissariaat van Borodyansky District. Daarom overwegen wij de strafrechtelijke maatregelen te trekken. Hierbij willen wij u erop attent maken, dat op basis van Artikel 336 van de Criminele code van Oekraïne, personen, die de militaire mobilisatie proberen te ontwijken, kunnen veroordeeld worden tot 5 jaar gevangenisstraf”

Het is evident dat eerste verzoeker vervolging dient te vrezen door de Oekraïense overheid, nu zij dit letterlijk heeft gesteld en eerste verzoeker geen vrijstelling verkrijgt.

De Eerste verzoeker heeft op basis van het advies van de commissaris-generaal, naar aanleiding van het onderzoek dat hij zou hebben gevoerd, actie ondernomen.

Echter blijkt dat het onderzoek niet grondig genoeg gevoerd is, nu de eerste verzoeker zich niet kan beroepen op overmacht.

De beslissing is bijgevolg foutief.

De eerste verzoeker heeft een tweede convocatie ontvangen en zoals de beslissing stelt overmacht ingeroepen.

Uit de bijkomende brief blijkt duidelijk dat de afwijzing van de ingeroepen overmacht en zelfs een dreigement met vervolging.

De eerste verzoeker loopt wel degelijk een risico op vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.”

Verder stellen verzoekende partijen het volgende:

“Verder is het ook de plicht van de commissaris-generaal een afdoende onderzoek te voeren naar de algemene situatie in het land van herkomst, rekening houden met de specifieke omstandigheden, eigen aan de asielzoeker.

Hoewel de commissaris-generaal verwijst naar het standpunt van UNCHR, past zij dit niet toe.

UNHCR heeft een nieuw document van januari 2015 met betrekking tot de relevante ontwikkelingen in Oekraïne voor het al dan niet toekennen van internationale bescherming.(zie stuk 7)

UNHCR wijst in eerst instantie naar de verslechterde situatie sinds juli 2014.

Op 23 Juli werd het conflict zelfs gekwalificeerd als een ‘Niet-internationaal gewapend conflict’ door het Rode kruis.

Het conflict in het Oosten van het Land heeft gevolgen voor volledig Oekraïne. Oekraïne ervaart momenteel een zware economische crisis. In 2014 verloor de nationale munt de helft van zijn waarde, de inflatie staat op 20 procent en de economie zal naar verwachting krimpen met nog eens 10 procent tegen het einde van het jaar.

De regering moet zijn budgeten met 25 procent doen krimpen, in deze barre economische omstandigheden.

Deze economische druk heeft een negatieve invloed op de mogelijkheden van ontheemden om zich te hervestiging.

Verzoekers zijn reeds 5 jaar weg uit Oekraïne en hebben aldaar niets meer. Zij hebben hier een leven uitgebouwd en hebben niets meer in Oekraïne, geen werk, geen

Verzoeker zullen zich in deze barre tijden onmogelijk terug kunnen vestigen in Oekraïne.

Naast de algemene moeilijkheden, zullen verzoekers nog een bijkomende problematiek kennen.

Verzoekers dienden in 2010 Oekraïne te verlaten omdat de medische zorgen voor hun zoontje toen al niet voorhanden waren.

Hun zoontje heeft een ernstige legeraandoening en diende zelfs een levertransplantatie te ondergaan.

Vandaag de dag moet hij nog steeds de nodige opvolging en dure medicijnen innemen .

UNHCR stelt dat met betrekking tot met een intern vlucht- of vestigingsalternatief dat er moet rekening gehouden worden met de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker.

Ze moeten een relatief normaal leven kunnen leiden, zonder al te veel moeilijkheden. Deze omvatten de de veiligheidssituatie, de eerbiediging van de mensenrechten en de mogelijkheden voor economische voortbestaan.

Er zijn 3 aandachtspunten volgens UNHCR die hierbij zeer belangrijk zijn, specifiek voor Oekraïne:

- Ten eerste is het in de praktijk mogelijk dat individuen in de onmogelijkheid verkeren om bijvoorbeeld accommodatie te vinden ;
- Ten tweede, minderheden ondervinden specifieke moeilijkheden bij het vinden van toegang tot hulp ;
- Ten derde blijkt dat de hulp voorzien door de overheid waarschijnlijk ontoereikend is. Zo zouden personen die complexe medische zorg nodig hebben niet zeker zijn van toegang tot behandelingen die hun leven zou kunnen redden. Mensen met een beperking ondervinden nog grotere obstakels, naast de obstakels die andere als ontheemden ondervinden.

Voornamelijk het derde puntje is van belang bij verzoekers.

UNHCR Stelt in zijn nota van januari 2015:

*"Third, while the government has put limited assistance programs in place (e.g., the financial assistance program), the scope and scale of assistance is likely to be insufficient to meet the needs of all individuals or families. **For example, persons with complex medical needs may not be able to access life-saving treatments. Given the shortage of drugs in Ukraine for patients with HIV or drug-resistant tuberculosis, these individuals may not be able to access life-saving medication in the country.** Furthermore, specialized medical or psychological services for survivors of torture and violence are generally not accessible because of high cost and limited availability. Similarly, comprehensive services for persons with disabilities are often inaccessible in regions of displacement, due to short supply of such services. Finally, with respect to access to housing, education, and employment opportunities being a challenge for many IDPs throughout the country, displaced persons with disabilities face even more obstacles in this regard. To assess the reasonableness of the IFA/IRA, adjudicators need to take into account these elements, as well as the scale of internal displacement in the area of prospective relocation, and the living conditions of IDPs"*

UNHCR stelt letterlijk dat personen met een levensbedreigende aandoening, het risico lopen geen behandeling te krijgen. Daarnaast kampt Oekraïne ook met een tekort in de medicatie, waardoor ook zieke personen niet de noodzakelijke medicatie zullen krijgen.

Hoewel de commissaris-generaal duidelijk op de hoogte was van de aandoening van verzoekers hun minderjarig kindje en de noodzakelijke behandeling, motiveert ze hieromtrent niets.

De commissaris-generaal heeft de medische zorgen voor het minderjarige kind van verzoekers nooit in overweging genomen bij de beoordeling van de hervestigingsmogelijkheden van verzoekers.

Het minderjarige kind van verzoekers (K.N.), heeft een ernstige leveraandoening.

Omdat de medische zorgen in Oekraïne niet aanwezig waren, is verzoekers hun zoontje bijna overleden.

Om verzoekers hun zoontje nog te redden, diende zij naar België te komen.

Het minderjarige kind van verzoekers, (K.N.), geboren op 25/11/2009, diende naar aanleiding van ernstige leverfalen een levertransplantatie te ondergaan.

Ten gevolge van de levertransplantatie, moet (K.N.) een levenslange behandeling ondergaan.

De stopzetting van dergelijke behandeling kan de dood tot gevolg hebben. (zie medische attesten onder stuk 13)

De ernstige medische situatie van het vierjarige kind blijft aanhouden en nauwkeurige opvolgingen in een centrum voor levertransplantatie zijn noodzakelijk, dit blijkt onder meer uit verschillende medische attesten.

De behandelde arts, dokter E. (L.), stelde een attest op waarin vermeld staat dat het vereist is dat K. N. onder behandeling moet blijven in het gespecialiseerde levertransplantatiecentrum, gezien zijn medische conditie.

Professor Dokter (L.) stelt expliciet dat de zorgen die het vierjarige kind nodig heeft, NIET BESTAAT IN OEKRAÏNE. Dit blijkt ook uit verschillende attesten afkomstig uit Oekraïne zelf (zie stukken nr. 13)

Deze vermelden expliciet dat de levensnoodzakelijke zorgen in Oekraïne niet kunnen gegeven worden aan het kind. In de Oekraïense ziekenhuizen ontbreekt het immers aan deskundigen, gekwalificeerde medische hulp, klinische en laboratoria uitrusting, levensnoodzakelijke medicatie...

De medische gezondheidstoestand van een individu is van belang, bij het beoordelen van een aanvraag conform artikel 9ter, maar dit betekent niet dat het niet in overweging moet genomen worden bij een asielaanvraag.

Verzoekers zijn naar België gekomen vanwege de medische problematiek van hun zoontje. Echter zijn zij, gedurende hun verblijf hier vluchteling-sur-place geworden.

Een vluchteling sur place wordt je als je je land verlaten hebt zonder vrees, bijvoorbeeld als student, maar de vrees ontstaat tijdens je verblijf in België, bijvoorbeeld omdat de situatie in je herkomstland zodanig veranderd is dat terugkeer onmogelijk wordt.

Verzoekers kwamen naar België vanwege de medische problematiek van hun zoon.

Echter brak gedurende hun verblijf hier in België het conflict uit in Oekraïne.

Naar aanleiding van dit conflict werd eerste verzoeker gemobiliseerd. Hij heeft een effectieve vrees tot vervolging, omdat hij vanwege zijn geloofsovertuigingen niet west te reageren op zijn convocatie en bijgevolg zal aanschouwd worden als deserteur.

Nu de verzoekers via een asielaanvraag wensen beroep te doen op de bescherming van de Belgische autoriteiten, dient het commissariaat-generaal de asielaanvraag in al zijn aspecten te beoordelen.

De commissaris-generaal dient dus in rekening te brengen dat verzoeker een conflictloos land hebben verlaten, aldaar niets meer hebben, maar nu wel zouden moeten hersettelen in een land van Oorlog, waar een humanitaire en economische crisis dreigt.

Nooit heeft de commissaris-generaal gekeken naar de specifieke omstandigheden van verzoekers en of deze omstandigheden, inclusief de gezondheidstoestand van verzoekers hun zoon, het al dan niet toelaten zich te hervestigen.

Hoewel de medische zorgen onontbeerlijk zijn voor de gezondheid en het leven van verzoekers hun minderjarige kind en deze niet gegarandeerd kunnen worden in Oekraïne, houdt de commissaris-generaal hierbij geen rekening bij het nemen van zijn beslissing.

De beslissing is bijgevolg niet gestoeld op alle feitelijkeheden aan het dossier en ook afdoende gemotiveerd.

Uit het boven uiteengezette blijkt dat de bestreden beslissing de motiveringsplicht schendt, alsook het zorgvuldigheidsprincipe, het redelijkheidsbeginsel en evenredigheidsbeginsel, doordat niet alle feitelijkeheden in rekening werden gebracht, noch de feitelijkeheden en de beoordeling hiervan aan de correcte, volledige, juridische basis afgetoetst"

2.1.3. Ter staving van hun betoog, voegen verzoekende partijen de volgende stukken bij het verzoekschrift: een convocatie ten aanzien van verzoeker voor 12 mei 2015 (bijlage 4), een brief van het Ministerie van Defensie van 17 juni 2015 (bijlage 5), het *Handbook and guidelines on procedures and criteria for determining refugee status* van UNHCR van december 2011 (bijlage 6), de *Guidelines on international protection NO. 10* van UNHCR van november 2014 (bijlage 7), de *International Protection Considerations related to developments in Ukraine* van UNHCR van januari 2015 (bijlage 8), algemene informatie omtrent de omstandigheden in het Oekraïense leger en de voorkomende desertie (bijlagen 9-12) en medische attesten (bijlage 13).

2.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissingen kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. Dient vooreerst te worden opgemerkt dat, in zoverre verzoekende partijen laten uitschijnen dat zij ingevolge de medische problemen van hun zoontje niet zouden kunnen terugkeren naar hun land en regio van herkomst, zij geenszins aantonen dat dit enig verband zou houden met één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden. Tevens moet worden opgemerkt dat deze problemen, gelet op het bepaalde omtrent artikel 9ter van de vreemdelingenwet in artikel 48/4, § 1 van de vreemdelingenwet, geen verband houden met de criteria zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Zij dienen zich voor wat betreft de beoordeling van deze medische elementen dan ook te richten tot de geëigende procedure.

2.2.3. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt de asielaanvraag van verzoekende partijen bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan waarom zij al dan niet beantwoorden aan de criteria van artikel 48/3 en 48/4. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.2.4. Verzoekende partijen baseren onderhavige asielaanvraag op de vrees dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land van herkomst zal worden onderworpen aan de dienstplicht.

Hoe dan ook dient te worden opgemerkt dat het iedere soevereine staat toekomt om de militaire dienstplicht, de organisatie van een reserve en de eventuele mobilisatie van deze reserve vrij te regelen. De regelgeving inzake militaire dienstplicht, het aanhouden van een militaire reserve en de mobilisatie is erop gericht over voldoende strijdkrachten te beschikken wanneer de nationale veiligheid wordt bedreigd. Dit impliceert dat bepaalde categorieën onderdanen van een land bij een militair conflict zo nodig de wapens opnemen en strijd leveren om de nationale veiligheid te waarborgen. Het loutere feit verplicht te worden legitiem strijd te voeren kan niet worden beschouwd als vervolging in de zin van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Een eventuele (strafrechtelijke) vervolging of bestraffing omwille van een weigering de dienstplicht te vervullen, omwille van het ontduiken van een mobilisatie van reservisten of omwille van desertie, en dit in het kader van een regeling waaraan alle onderdanen van een land zijn onderworpen, kan in principe evenmin worden aanzien als vervolging in de zin van voormelde bepalingen.

Een dienstweigeraar of deserteur is slechts een vluchteling wanneer deze:

- a) vanwege zijn ras, religie, nationaliteit, zijn lidmaatschap van een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging, gegronde vrees heeft voor een onevenredige of discriminatoire bestraffing of tenuitvoerlegging van de straf wegens dienstweigering of desertie;
- b) tot zijn weigering komt doordat hij ernstige, onoverkomelijke gewetensbezwaren heeft op grond van zijn godsdienstige of andere diepgewortelde overtuiging die zijn dienstweigering of desertie voorschrijven, en er in zijn land van herkomst geen mogelijkheid is om ter vervanging van militaire dienst een niet-militaire dienstplicht te vervullen;
- c) is gekomen tot dienstweigering of desertie omdat hij niet betrokken wenst te worden bij een militaire actie die is veroordeeld door de internationale gemeenschap als strijdig met de grondbeginselen van humaan gedrag of die in strijd is met de fundamentele normen die gelden tijdens een gewapend conflict.

Waar de loutere vrees voor vervolging wegens dienstweigering of desertie niet ressorteert onder de criteria bepaald bij artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, kan vervolging op grond van dienstweigering of desertie aldus wel aanvaard worden als een vrees voor vervolging in de zin van voornoemde bepalingen indien één of meerdere van de voormelde criteria zijn vervuld.

Verzoekende partijen betogen in dit kader dat verzoeker vanwege zijn diepgewortelde overtuiging en overtuigd pacifisme niet wil ingaan op zijn militaire convocatie. De door verzoeker geuite gewetensbezwaren en de algemene omstandigheden waaronder de dienstplicht moet voldaan worden rechtvaardigen volgens verzoekende partijen de nood aan internationale bescherming.

Van een asielzoeker die religieuze of morele overtuigingen inroept om zijn dienstplicht niet te vervullen of hieraan te verzaken wordt verwacht dat hij deze overtuigingen duidelijk kan uitleggen, rekening houdend met de situatie op het terrein. De oprechtheid, de zwaarwichtigheid van deze overtuigingen voor de asielzoeker alsook diens andere morele overwegingen zijn hiervoor van wezenlijk belang.

Bij de beoordeling van de oprechtheid van de overtuiging of gewetensbezwaren van de asielzoeker moet zijn persoonlijkheid en achtergrond in rekening worden gebracht. Hij moet daarbij de persoonlijke relevantie en significantie van de redenen voor zijn weigering concreet uiteenzetten.

Belangrijke indicatoren om de geloofwaardigheid van zijn verklaringen te bepalen bij het nagaan van de aangevoerde overtuiging zijn de omstandigheden waarin de asielzoeker zich deze overtuiging eigen heeft gemaakt, de wijze waarop deze overtuiging in conflict staat met het vervullen van de dienstplicht en het belang van deze overtuiging voor het religieuze of morele aspect van de persoon van de asielzoeker.

Dit alles geldt in het bijzonder in het geval van een gewetensbezwaarde. Wanneer de gewetensbezwaarde niet kan verwijzen naar religieuze praktijken of een religieuze leer, mag wel worden verwacht dat hij in staat is om de morele of de ethische basis voor zijn overtuiging weer te geven. Deze overtuiging kan gebaseerd zijn op sociale of maatschappelijke inzichten, op het geloof of de overtuiging van zijn ouders, op filosofische denkbeelden of op de mening inzake mensenrechten.

Van een persoon die verklaart een overtuigd en diepgeworteld pacifisme in zich te dragen, mag worden verwacht dat hij concreet en consistent uiteenzet wat aan de basis lag van deze overtuiging, hoe deze zich ontwikkelde en welke elementen een impact hebben gehad op deze ontwikkeling.

In het verleden vertoond gedrag en beleefde ervaringen kunnen eveneens een licht werpen op de werkelijke overtuiging van de asielzoeker. De vraag of deze persoon reeds, voordat hij werd opgeroepen om de wapens op te nemen, uiting heeft gegeven aan zijn pacifistische overtuiging of gewetensbezwaren en of hij deze eerder heeft gemanifesteerd betreft een relevante overweging.

Tevens dient rekening te worden gehouden met de vraag of deze persoon daardoor in het verleden reeds problemen heeft gekend.

Dient *in casu* te worden vastgesteld dat verzoeker aanhaalde dat zijn opvoeding door zijn vader de grootste rol zou hebben gespeeld in de ontwikkeling van zijn pacifistische houding. Te dien aanzien wordt in de bestreden beslissingen echter met recht gemotiveerd:

“Uit uw verklaringen kan worden afgeleid dat de opvoeding van uw vader de grootste rol zou hebben gespeeld in de ontwikkeling van uw pacifistische houding. Echter gevraagd wat u in deze is bijgebleven met betrekking tot het pacifisme stelde u vaagweg dat dit de liefde van uw ouders was. Gevraagd naar een in welke zin dit concreet verband hield met de ontwikkeling van een pacifistisch gedachtengoed in uw hoofde, bleef u erbij dat er enkel liefde speelde maar en dat er weinig gepraat werd over geweld en oorlog. Gevraagd wat nu precies zo inspirerend aan uw opvoeding was hetgeen uw pacifistische houding in de hand zou hebben gewerkt, bleef u herhalen dat u liefdevol bent opgevoed. Gevraagd of er tijdens uw opvoeding over geweld, de verschillende gradaties en de al dan niet rechtvaardiging van vormen van geweld werd gepraat, stelde u dat hier niet over werd gesproken. Gevraagd of er bepaalde gebeurtenissen of lessen (bijvoorbeeld in school) een rol hebben gespeeld of impact hebben gehad met betrekking tot de ontwikkeling van uw pacifistische houding, bleef u erbij dat uw inspiratie lag bij de overtuigingen en daden van uw vader. Toen u gevraagd werd om dit toch enigszins te concretiseren, gaf u (wederom) enkel de liefde van zijnentwege aan en het feit dat hij u nooit geslagen heeft (CGVS II p.3-5). Tekenend bij de vaagheid van dit alles is uw verklaring dat uw vader u het 'humanisme' zou hebben meegegeven, maar dat u eigenlijk niet wist wat humanisme was (CGVS I p.9). Dergelijke vage verklaringen kunnen dan ook niet overtuigen van een diepgeworteld sentiment met betrekking tot pacifisme of gewetensbezwaardheid in het algemeen en wijzen enkel op een liefdevolle opvoeding vanwege uw ouders wat redelijkerwijs niet uitzonderlijk is en op zich geenszins enige concrete ontwikkeling naar een diepgeworteld pacifisme kan verklaren.”

Verzoekende partijen voeren geen argumenten aan die een ander licht zouden kunnen werpen op de voormelde motieven. Zij beperken zich er immers toe te herhalen dat verzoekers overtuiging een oorsprong vindt in de opvoeding door diens vader en op louter algemene wijze te verwijzen naar *“de liefde die hij mocht ervaren van zijn vader”*. Andermaal laten zij na hieromtrent ook maar enige verdere duiding te geven, geven zij niet de minste concretisering en preciseren zij niet *in concreto* dat of welke elementen in verzoekers opvoeding van invloed zouden zijn geweest op de ontwikkeling van zijn overtuiging. Verzoekende partijen kunnen niet volstaan met dermate vage en niet-doorleefde verklaringen om in hoofde van verzoeker een diepgewortelde overtuiging met betrekking tot pacifisme of gewetensbezwaardheid aannemelijk te maken.

Verzoekende partijen kunnen voorts niet worden gevolgd in het verwijt dat het CGVS geen rekening had mogen houden met verzoekers verklaringen omtrent de ‘Shambala’. Uit de verklaringen die in dit kader met reden worden aangehaald in de bestreden beslissingen blijkt immers dat verzoeker zelf aangaf dat zijn meditatie ‘misschien’ een rol speelde in zijn ontwikkeling als overtuigd pacifist en dat hij de ‘Shambala’ zelf aanhaalde als bron voor zijn meditatie. Tevens stellen verzoekende partijen in het verzoekschrift uitdrukkelijk dat verzoeker in deze stroming raakvlakken vond met zijn eigen overtuigingen. Desalniettemin vertoonde hij over de ‘Shambala’ een verregaand gebrek aan kennis. Dit blijkt uit de verklaringen en de informatie waarnaar met reden wordt verwezen in de bestreden beslissingen. Verzoeker kende de oprichter van deze stroming niet, gaf een foutieve naam voor het magazine van deze leer, kon geen van de door deze stroming uitgegeven boeken verstrekken en kon evenmin de kernideeën van deze leer geven. Waar verzoekende partijen dit trachten te vergoelijken doordat verzoeker slechts net voor het eerste gehoor bij het CGVS een tijdschrift omtrent ‘Shambala’ zou hebben gelezen, dient te worden vastgesteld dat dit bezwaarlijk ernstig kan worden genomen. Uit verzoekers eerdere verklaringen blijkt immers dat dit geenszins de eerste maal was dat hij iets zou hebben gelezen over de ‘Shambala’. Zo gaf hij aan dat hij hierover reeds las in 2006 of 2007. Hij gaf aan dat hij hierover informatie vond op het internet en notities las. Verder zou hij ook het magazine van de ‘Shambala’ hebben gelezen, en dit reeds in Oekraïne nadat hij dit magazine kreeg van een kennis op het werk. Tevens gaf hij aan dat hij hierover *“onlangs opnieuw las”* (administratief dossier, stuk 4, p.3-4; stuk 7, p.7-9). Gelet op de voormelde verklaringen, mocht van verzoeker weldegelijk worden verwacht dat hij minstens enige basiskennis zou vertonen omtrent de ‘Shambala’, dat hij zou kunnen aangeven welke ideeën uit deze leer zijn ontwikkeling tot pacifist zouden hebben beïnvloed en dat hij zou kunnen preciseren waar en op welke wijze deze leer raakvlakken vertoonde met zijn eigen overtuiging.

Waar verzoekende partijen erop wijzen dat verzoeker tevens verwees naar de Bijbel, dient verder te worden opgemerkt dat zij volledig voorbijgaan aan de inhoud van de bestreden beslissingen waar gemotiveerd wordt:

“Verder dient te worden gesteld dat het louter kennen van bepaalde (welgekende) Bijbelcitaten (bv. de wang keren, jezelf kennen en het jezelf blaam geven bij het beschuldigen van anderen) ook niet kan overtuigen daar zij zeer algemeen van aard zijn. Bovendien beschouwt u zich niet als christen, maar gaf u aan enkel bepaalde zaken mooi te vinden die overeenkomen met uw pacifistische overtuiging (CGVS I p.2). Bijgevolg spelen religieuze motieven an sich dan ook geen rol in uw gewetensbezwaardheid, maar zijn het enkel (beperkte) bronnen tot inspiratie.”

De voormelde motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden, gezien zij door verzoekende partijen ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

Gelet op de voormelde vaststellingen, dient te worden besloten dat verzoeker ruimschoots in gebreke bleef bij het beantwoorden van de vragen naar toelichting omtrent de wijze waarop hij tot zijn beweerde pacifistische overtuiging zou zijn gekomen. Hij beperkte zich immers tot het uiten van louter algemene en vage verklaringen en vergenoegde zich met een algemene en vage verwijzing naar een liefdevolle opvoeding, de bewering als zou hij mediteren en het weergeven van enkele alom gekende Bijbelcitaten.

Verzoekende partijen laten de bestreden beslissingen bovendien volledig onverlet waar gesteld wordt:

“Naast uw vage verklaringen betreffende het proces of de ontwikkeling van uw pacifistische houding kan u evenmin enig engagement aantonen, wat van een overtuigde en diepgewortelde pacifist toch enigszins zou kunnen verwacht worden. Zo blijkt uit uw verklaringen dat u geen enkele organisatie kent die opkomt voor de vrede of de mensenrechten, dit noch in Oekraïne noch daarbuiten. U hebt ook geen enkele inspanning gedaan om informatie betreffende dergelijke organisaties te bekomen en getroostte zich met de loutere bewering dat zij allen corrupt zijn zonder dit evenwel te kunnen specificeren of staven (CGVS p.6-7, 14). Voorts blijkt dat u geen enkele actief engagement heeft getoond om de vrede in de wereld te bevorderen. Gevraagd wat u al gedaan heeft als pacifist gaf u enkel aan dat u nog niemand had gedood. Gezien het zeer algemene karakter van uw antwoord – redelijkerwijs kan ervan uitgegaan worden dat het merendeel van de mensen nog niemand gedood heeft - werd gevraagd of u bijvoorbeeld reeds aan een anti-oorlogsmanifestatie heeft deelgenomen. Dit hebt u echter nog nooit gedaan (CGVS I p.14). Het gegeven dat u zelfs niet wist dat voor bepaalde (weliswaar religieuze) groepen een alternatieve burgerdienst in Oekraïne bestaat die gebaseerd is op gewetensbezwaardheid komt evenzeer zeer bevreemdend over voor een overtuigde pacifist van wie verwacht kan worden toch enige interesse in deze materie te vertonen (CGVS I p.17-18). De afwezigheid van enig engagement in uw hoofde aangaande de principes van pacifisme en geweldloosheid en uw gebrek aan kennis over organisaties die zich met dit soort zaken bezighouden, vormen een verdere tegenindicatie voor het bestaan in uw hoofde van een diepgewortelde en onoverkomelijke gewetensbezwaren aangaande het gebruik van geweld en een mogelijke operationele inzetbaarheid in het kader van een algemene mobilisatie.”

De voormelde motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, daar zij door verzoekende partijen volledig onverlet worden gelaten, onverminderd gehandhaafd.

Verder wordt in de bestreden beslissingen met recht gemotiveerd:

“Verder gaf u aan lid te zijn geweest van de Oekraïense politieke partij 'Batfikhshni' (Vaderland) omdat u op die wijze makkelijk als waarnemer tijdens de verkiezingen van 2008 kon optreden. Hoewel u verklaarde dat er geen enkele politieke overtuiging achter dergelijk lidmaatschap zat en er enkel financiële motieven speelden, komt het niettemin bevreemdend over dat iemand die verklaart zeer strikte pacifistische ideeën te hebben en elke vorm van geweld afwijst – zo ook in gevallen van zelfverdediging en verdediging van het territorium - zich überhaupt lid maakt van een partij waarvan uit informatie waarover het commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd blijkt dat zij stellen dat het Oekraïense grondgebied op elke wijze moet worden verdedigd. Deze visie van de partij uit zich dan ook in haar standpunt dat het conflict in Donbass met geweld moet worden opgelost (CGVS II p.2, CGVS I p.10-12). Uw lidmaatschap van een politieke partij met dergelijke standpunten over oorlog en geweld, al is het slechts om opportunistische redenen, strookt dan ook niet met de rechtlijnige en principiële houding met betrekking tot deze onwerpen die men van een overtuigde pacifist zou kunnen verwachten. Het feit dat u toen niet op deze partij heeft gestemd, is weinig relevant daar het loutere lidmaatschap niet in overeenstemming te brengen valt met uw beweerde principes noch het feit dat u zich alvorens zich lid te maken totaal niet zou hebben geïnformeerd over de partijstandpunten van deze partij, daar dit van iemand met dergelijke principiële standpunten met betrekking tot politieke en maatschappelijke kwesties, in casu het pacifisme, toch kan worden verwacht (CGVS I p.5).”

Waar verzoekende partijen ontkennen dat verzoeker lid was van voormelde partij, blijkt uit zijn verklaringen duidelijk dat hij zich minstens 'registreerde' bij deze partij (administratief dossier, stuk 7, p.4-5). Dat verzoeker dit uit financiële en economische motieven deed, kan geen afbreuk doen aan het

voorgaande. Indien hij werkelijk een doorgedreven en overtuigd pacifist was, kon redelijkerwijze worden verwacht dat hij zich alvorens zich bij deze partij te registreren minstens zou hebben vergewist van de inhoud van de standpunten van deze partij teneinde uit te sluiten dat hij zou verloochenen aan zijn diepgewortelde overtuiging. Verzoeker liet echter klaarblijkelijk na dit te doen.

De verwijzing naar de aanduiding van verzoeker als reservist in het verleden en naar het gegeven dat hij zijn actieve legerdienst toen niet moest doen, kan niet volstaan om afbreuk te doen aan het voorgaande. Hieromtrent wordt in de bestreden beslissingen immers met recht gesteld:

“Volledigheidshalve kan opgemerkt worden dat het loutere gegeven dat u destijds van uw (actieve) legerdienst werd vrijgesteld of uitstel verkreeg op basis van het feit dat uw vader invalide oorlogsveteraan was en u dan ook de mogelijkheid benutte om uw (actieve) legerdienst niet te doen, is op zich (ruim) onvoldoende om te getuigen van onoverkomelijke gewetensbezwaren van uwentwege (CGVS I p.6). De loutere bewering dat u uit pacifistische overtuigingen uw actieve legerdienst dan ook niet deed kan op basis van bovenstaande vaststellingen niet overtuigen (CGVS I p.15).”

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker in zijn hoofde geen diepgewortelde en overtuigde gewetensbezwaardheid aannemelijk maakt. De loutere afkeer van het leger en van geweld in zijn hoofde kan dan ook niet worden aanzien als een bezwaar dat dermate ernstig en onoverkomelijk is dat het voor hem moreel onmogelijk zou zijn om zijn legerdienst te vervullen. Verzoeker haalde geen elementen aan betreffende de overige van de voormelde criteria onder dewelke een dienstweigeraar of een deserteur beschouwd kan worden als een vluchteling en het dossier evenmin zulke elementen bevat. Bijgevolg kan een eventuele vervolging of bestraffing omwille van zijn weigering om zijn dienstplicht te vervullen in het kader van de regeling waaraan alle onderdanen van zijn land zijn onderworpen, dan ook niet worden aanzien als vervolging in de zin van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

In zoverre verzoekende partijen in het onderhavige verzoekschrift, middels een verwijzing naar de stukken bij het verzoekschrift (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlagen 4-5, 8), erop wijzen dat verzoeker nogmaals werd geconvoceerd om zijn legerdienst te vervullen, hiervoor geen vrijstelling kan krijgen of kreeg en strafrechtelijk dreigt te worden vervolgd, dient te worden opgemerkt dat dit *in se* niet wordt betwist doch geen afbreuk kan doen aan het gegeven dat verzoeker ingevolge het voorgaande niet kan worden beschouwd als gewetensbezwaarde. Een eventuele vervolging of bestraffing omwille van zijn weigering om zijn dienstplicht te vervullen kan bijgevolg niet worden aanzien als vervolging in de zin van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Verzoekende partijen verwijzen verder nog naar hetgeen UNHCR stelt omtrent het rekening houden met de omstandigheden waarin de dienstplicht moet worden uitgevoerd. Zij stellen dat de omstandigheden waarin Oekraïners hun dienstplicht moeten vervullen dermate mensonwaardig zijn dat zij kunnen worden gekwalificeerd als wrede of onmenselijke behandeling. Zij verwijzen in deze naar het niet of laattijdig uitbetalen van soldij, naar de lage moraal binnen het leger, naar de praktijk van wapensmokkel, naar de korte training, naar de vele slachtoffers aan de zijde van het leger in het conflict in Oekraïne en naar het gegeven dat commandanten in een gevechtssituatie desnoods geweld mogen gebruiken tegen een soldaat die strafbare feiten begaat of deserteert. Indien verzoeker zijn legerdienst zou vervullen, is daarmee echter hoegenaamd niet aangetoond of concreet aannemelijk gemaakt dat hij daadwerkelijk naar het front zou worden gestuurd of slachtoffer dreigt te worden van voormelde omstandigheden. De door verzoekende partijen in dit kader aangehaalde informatie (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlagen 8-12) is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op verzoekers persoon. Uit deze informatie blijkt verder hoegenaamd niet dat eenieder die zijn legerdienst vervult risico zou lopen om slachtoffer te worden van voormelde omstandigheden. Bijgevolg kan deze informatie niet volstaan om aan te tonen dat verzoeker *in concreto* en daadwerkelijk dreigt slachtoffer te worden van deze omstandigheden. Hoe dan ook is de vrees die verzoekende partijen in dit kader uiten van louter hypothetische aard. Bij een weigering om zijn dienstplicht te vervullen zou verzoeker namelijk niet het minste risico lopen om met dit alles te worden geconfronteerd en de eventuele aan zulke weigering gekoppelde strafrechtelijke vervolging kan overeenkomstig het voorgaande niet worden beschouwd als vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin.

Op basis van de informatie in het administratief dossier (map ‘landeninformatie’) en de informatie bij het verzoekschrift – onder meer deze van UNHCR – dient verweerder daarenboven te worden bijgetreden waar deze in de bestreden beslissingen stelt dat uit niets kan worden afgeleid dat het loutere feit een Oekraïens staatsburger te zijn voldoende zou zijn om te kunnen besluiten tot de toekenning van de vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951.

De bij het verzoekschrift gevoegde documenten en stukken bevatten, voor zover deze hoger nog niet werden besproken, voor het overige geen elementen die afbreuk zouden kunnen doen aan de voormelde, concrete vaststellingen (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlagen).

De documenten in het administratief dossier (map 'documenten') kunnen omwille van de in de bestreden beslissingen aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoekende partijen overigens verder niet worden weerlegd of betwist, evenmin afbreuk doen aan het voorgaande.

Gelet op het voorgaande kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekende partijen een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.5. In zoverre verzoekende partijen zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroepen op verzoekers oproeping om zijn legerdienst te vervullen, kan worden herhaald dat verzoekende partijen niet aantonen dat verzoeker, indien hij zijn legerdienst zou moeten vervullen, slachtoffer zou worden van de omstandigheden zoals door hen geschetst. Verder dient andermaal te worden opgemerkt dat verzoeker de mogelijkheid heeft om te weigeren zijn dienstplicht te vervullen. Verzoekende partijen tonen in dit kader geenszins aan en uit de informatie bij het verzoekschrift (rechtsplegingsdossier, stuk 1) en in het administratief dossier (map 'landeninformatie') blijkt evenmin dat verzoeker ingevolge een eventuele, aan zulke weigering gekoppelde strafrechtelijke vervolging of bestraffing een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Verzoekende partijen wijzen voorts op de economische omstandigheden in Oekraïne. Zij poneren dat zij niets meer hebben in Oekraïne en dat zij in deze barre tijden onmogelijk kunnen terugkeren naar hun land en regio van herkomst. Waar niet kan worden ontkend dat Oekraïne moeilijke economische tijden kent, kan dit echter geenszins volstaan om aan te tonen dat verzoekende partijen ingevolge hiervan een reëel risico op ernstige schade zouden lopen bij een terugkeer naar hun land en regio van herkomst. Uit de informatie bij het verzoekschrift (rechtsplegingsdossier, stuk 1) en in het administratief dossier (map 'landeninformatie') kan immers niet worden afgeleid dat de omstandigheden in Oekraïne dermate ernstig zouden zijn dat Oekraïense burgers ingevolge een loutere terugkeer naar en aanwezigheid in Oekraïne een reëel risico op ernstige schade zouden lopen in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. In dit kader kan voorts worden opgemerkt dat verzoekende partijen beide hooggeschoold zijn en een rijke beroepservaring hebben (administratief dossier, stuk 7, p.4; verklaring DVZ verzoeker, nr.11-12; verklaring DVZ verzoekster, nr.11-12). Bovendien vertoeven hun ouders nog in Oekraïne en zijn deze ouders en de kennissen van verzoekende partijen klaarblijkelijk in staat om aan hen de nodige financiële ondersteuning te bieden (administratief dossier, stuk 7, p.3; verklaring DVZ verzoeker, nr.13a, 15a, 17, 30; verklaring DVZ verzoekster, nr.13a, 15a, 30). Aldus tonen verzoekende partijen niet aan dat zij op basis van de economische omstandigheden in Oekraïne in aanmerking zouden komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Op basis van de informatie in het administratief dossier (map 'landeninformatie') wordt in de bestreden beslissingen voorts met recht gemotiveerd:

"Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld naar aanleiding van een gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge doch stelt vast dat uit een grondige analyse van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), duidelijk blijkt dat de actuele veiligheidssituatie in Kiev en Rivne(obl原因 waar uw echtgenote is gedomicilieerd) waarvan u afkomstig bent op geen enkele wijze kan worden gekarakteriseerd als dergelijke uitzonderlijke situatie die de toekenning van subsidiaire bescherming wettigt."

Verzoekende partijen brengen geen informatie bij die aan de voormelde informatie en motieven afbreuk zou kunnen doen. Derhalve tonen zij niet aan dat zij bij een terugkeer naar hun land en regio van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Gelet op het voormelde, tonen verzoekende partijen, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land en regio van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.2.6. Aangezien verzoekende partijen gelet op het voorgaande bij een terugkeer naar hun land en regio van herkomst in hun hoofde noch het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch het bestaan van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aannemelijk maken, kan niet worden ingezien hoe hun betoog omtrent de eventuele toepasbaarheid van een intern vestigingsalternatief in de zin van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet *in casu* dienstig zou kunnen zijn.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht december tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS